

forbedret beregningsgrundlag er derfor særdeles påkrævet også for i administrationen at undgå en skønmæssig ansættelse, der ved uheld kan få tilfældighedens karakter.

Endelig bemærkes, at ændringsforslaget er en genfremsættelse af ændringsforslag til 2. behandling, som ikke kom til afstemning under hensyn til forhandlingernes forløb, hvoraf fremgik, at det omhandlede problem ville blive behandlet i udvalget mellem 2. og 3. behandling. Det fremgår imidlertid af tillægsbetænkningen, at udvalgets flertal stiller lovforslaget til vedtagelse i den skikkelse, hvori det foreligger ved 2. behandling. Som følge heraf finder genfremsættelse sted.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Per Federspiel: Udvalget har haft lejlighed til at behandle det af fru Hanne Reintoft stillede ændringsforslag i et møde mellem anden og tredje behandling og har navnlig indhentet nogle oplysninger fra socialministeriet om erstatningsydelsestørrelse for at se på, i hvilket omfang der ud over det, der tidligere var sket, kunne være rimelig grund til at forhøje selve erstatningsgrundlaget. Ændringsforslaget går ud på at sætte erstatningsgrundlaget til et fast beløb, og det har udvalget af mange grunde ikke fundet rimeligt, idet det ville forringe ydelserne for dem, der får den højeste erstatningsydelse, og måske ikke hjælpe dem så forfærdelig meget, der får den mindste erstatningsydelse.

Det er jo ikke en social foranstaltning, der her er tale om, men en retfærdighedshandling over for dem, der har det vanskeligst som følge af de lidelser, de gennemgik under besættelsestiden, og det viser sig her, at den maksimale erstatning — og her ser jeg altså helt væk fra hædersgaver og andre ydelser — ved 100 pct.s invaliditet efter loven, som den nu foreligger, vil være 32.565 kr. og den minimale erstatning 18.319 kr. Heroverfor står den maksimale erstatning efter ulykkesforsikringsloven, altså den der må sammenlignes med 32.500 kr., den er 19.900 kr., og minimumserstatningen efter ulykkesforsikringsloven er 9.667 kr., altså kun en lille smule over halvdelen af ydelsen efter loven om besættelsestidens ofre. For invalide- og enkepensionslovene gælder nogenlunde det

samme, således at ydelserne efter erstatningsloven selv med de mindste takster altså er væsentligt højere.

Derfor har vi i udvalget fundet det rigtig over for administrationen at indskærpe anvendelsen af reglen i lovens § 31, der jo ikke bygger på den faktiske indtægt forud for skadens indtræden, men på den indtægt som de pågældende alle forhold taget i betragtning burde have kunnet forvente. Det er faktisk det eneste punkt, der er relevant i det ændringsforslag, der er stillet af fru Hanne Reintoft, og udvalget har ikke kunnet anbefale dette ændringsforslag, men vil foreslå, at man stemmer imod det.

Ove Munch: Da jeg desværre ikke var til stede ved forslaget anden behandling, vil jeg gerne her sige nogle ord om det af fru Hanne Reintoft nu genfremsatte ændringsforslag.

Hvis dette ændringsforslag bliver vedtaget, vil der nok være en lille gruppe mennesker, som vil få, hvad vi kan kalde en lidt rigelig erstatning; man kan således sige, at forslaget er udtryk for en art overbudspolitik. På den anden side, hvis det ikke bliver vedtaget, vil der være en anden gruppe mennesker, for hvem reglerne ikke vil være rimelige; de vil tværtimod have grund til at føle sig udsat for en uretfærdighed. I denne sag mener jeg, at det er bedre, at der er nogle, der får lidt rigeligt, end at der er nogle, der får for lidt, og på den baggrund vil jeg anbefale, at man stemmer for ændringsforslaget.

Jeg vil tilføje, at vi i år har 25-året for Danmarks befrielse, og jeg mener, at man på denne baggrund ikke skal gå i for små sko med hensyn til erstatning for, hvad der skete dengang.

Hanne Reintoft: Som jeg allerede sagde ved anden behandling, har jeg ikke kunnet forstå, at man ikke i udvalget fik forhøjet beregningsgrundlaget og samtidig — her støttes jeg jo af en lang række organisationer — fik gjort beregningsgrundlaget ens. Der foreligger som sagt en lang og velunderbygget argumentation fra mange af organisationerne fra modstandskampen. Det viser sig også, at hele det beregningsgrundlag, man nu bruger, bygger på en gammel fejlurdering, nemlig den at folk i løbet af forholdsvis kort tid ville være resocialiserede